

Een fraaie grupstal wacht de Piemontesekoeien van Henk en Harry Homan in de winterperiode. De broers uit Enter houden Piemontesedieren voor de hobby en genieten van de keuringssuccessen.

In de fokkerij blijken ze niet bang voor oude genetica.

Henk Homan opent de grote, zware deur van de stal. Wanneer er geen riemen hingen om koeien vast te zetten zou je denken dat het een ruimte was van een woonhuis. Aan de muur zitten tegels, er ligt vloerbedekking op de vloer en in de gang naar de stal zijn, naast een keuken, een douche en een wc aangebracht. 'Het is een nieuw gebouw; dit wordt het tweede seizoen dat we er koeien in houden',

legt Harry uit. Zijn broer Henk tilt de vloerbedekking omhoog en toont de roosters en de mestgoot. 'We maken de stal schoon in het voorjaar, dan kunnen we deze ruimte voor opslag gebruiken en kunnen de kleinkinderen hier spelen', verduidelijkt Henk. De grupstal is fraai vormgegeven en gedurende de winterdag kunnen er acht Piemontesekoeien met hun kalveren huizen.

Harry en Henk Homan: 'Jonge dieren moeten de tijd krijgen zich te ontwikkelen'

De broers Henk (64) en Harry (61) Homan in Enter zijn aannemer en timmerman in ruste en houden, als uit de hand gelopen hobby, een tiental dieren van het Piemonteseras. 'Al meer dan 15 jaar', weet Harry trots te melden. 'We waren al vroeg lid van het stamboek. We zijn

begonnen met een kruislingpink die drachtig was van een zuivere Piemontese-embryo.'

'Dat embryo groeide uit tot Pien', vult Henk hem aan. 'Och ja Pien, daar hebben we veel succes mee gehad. Dankzij haar en haar nakomelingen konden we een aantal jaren meedraaien in de top van het keuringscircuit. Dat was prachtig.' Harry toont de rijk gevulde bekerkast. Veel bekers dateren van midden jaren negentig. Want naast Pien (v. Lurio) en haar dochter Pien 3 (v. Tyson) zorgden ook de zusjes Linda en Diane (v. Lasarro) en Lijdeke (v. Ergo) voor keuringssuccessen. 'Dankzij de keuring kwam er vraag naar embryo's', geniet Henk nog na. 'Dat was best zakendoen. We hadden een keer een ET-sessie van Diane van 17 embryo's die we

Balba kwam voor een stevige prijs naar Nederland, maar de broers hadden weinig geluk met haar. 'We hadden veel dokterskosten vanwege een inwendige ontsteking', aldus Harry. 'We kregen nog een paar embryo's en gelukkig resulteerde dat in een dochter van Tyson en een Romolo.'

Deze Tysondochter, met dezelfde naam Balba, kalfde recent af van Omero. Opvallend, want de stier Omero mag gerust een nestor genoemd worden omdat hij geboren werd in 1988. 'Wat is er mis met oude stieren, met oude genen?', vraagt Harry zich hardop af. 'Omero heeft in Italië prima werk afgeleverd, ook daar werken ze nog steeds met zijn nakomelingen.'

Henk knikt. 'We hebben nog steeds rietjes van Omero, misschien al wel tien jaar oud.'

Hobbyfokkers Henk en Harry Homan: 'Piemonteses zijn groot genoeg, nu letten op bespiering'

Niets mis met oude genen

voor 750 gulden, nu 350 euro, per stuk konden verkopen.'

Oude genen

Doordat de broers de Piemontesekoeien echt als hobby beschouwen en ze vanwege de zoogkoeienpremie en stalruimte maximaal tien moederdieren willen houden, is er een snelle veewisseling. Van de eerdergenoemde Pien en Diana zijn geen nakomelingen in de stal aanwezig. 'Ik houd niet van oude koeien', aldus Harry. 'Bovendien kregen we van Linda alleen maar stiertjes. Je moet koeien op een bepaalde leeftijd gewoon vervangen. We zijn niet bang om zo nu en dan een nieuw dier aan te kopen.'

Zo kwam Henk na een bezoek aan de nationale Piemontesekeuring in het Italiaanse Cuneo in 1998 terug met de reservekampioene pinken Balba (Visio x Orma). 'Ik wist toen nog niet dat ze reservekampioene was, maar ik vond het zo'n mooie pink: groot, lang, correct op de benen, een dier dat zwaar kon worden. Ik wilde haar gewoon hebben.'

Balba (v. Tyson) met haar laatste kalf Balba 3 (v. Omero)

Ook zit er nog een embryo van de oude Balba maal Tyson. Als het goede dieren oplevert, dan maakt het toch niet uit dat het oudere afstammingen zijn?' Harry wordt kritischer. 'Er wordt tegenwoordig alleen maar gekeken naar ontwikkeling. Daar is de laatste tien jaar veel vooruitgang geboekt. Gemiddeld zijn de volwassen koeien nu 1,40 meter. Dat is al snel tien centimeter groter dan 15 jaar geleden. Ze zijn nu echt wel groot genoeg, we moeten oppassen dat we de bespiering niet vergeten. Het gaat natuurlijk wel om de kilo's.'

Karakter belangrijk

In het land grazen naast de Piemontesekoeien ook een paar Gallowaydieren. 'Vooral voor het plezier', lacht Henk. 'Het zijn gemakkelijke dieren, ze kunnen het hele jaar buiten lopen.' De broers houden de Piemontesedieren ook zo lang mogelijk buiten. Maar in de wintermaanden gaan ze naar de grupstal, waar ze worden bijgevoerd met grof gras en een klein beetje maïs. 'Van maïs worden de dieren te snel vet. De koe groeit vooral van binnen dicht, er blijft weinig ruimte over voor het kalf', zo is de ervaring van Harry. Harry voert de meeste werkzaamheden

uit, Henk is nog actief in de handel van onroerend goed. 'Ik wil dieren met een rustig karakter', en daarom is er volgens Harry gekozen voor het Piemonteseras. 'Karakter van het dier heeft overigens veel te maken met de opfok. Zo staat de stier Tyson bekend om nerveus gedrag, maar ik leg bij elk dier in het land zo een halster over de kop.'

De kalveren worden in het najaar verkocht aan een afmester. 'Afmesten is een vak apart', weet Harry. 'Bovendien hebben we daar geen ruimte voor. Piemontesedieren groeien lang door, ze zijn laatrijp. Ik heb het idee dat een zesjarige koe pas echt volgroeid is.' Vanwege het laatrijpe karakter kalven de vaarzen pas op een leeftijd van tweeënhalf tot drie jaar voor het eerst af. 'Jonge dieren moeten de tijd krijgen om door te ontwikkelen. Daarna kun je pas goed selecteren. Overigens gelden voor ons andere maatstaven dan voor veehouders die van vleesvee moeten leven. We blijven Piemontesekoeien echt alleen maar houden voor de hobby.'

Jaap van der Knaap